

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1167/2022
01.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војна пошта ...-... село ..., ..., коју заступа Војно Правобранилаштво, Одељење у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 992/21 од 17.09.2021. године, у седници одржаној 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 992/21 од 17.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 992/21 од 17.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 694/20 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му за период од 27.04.2014. године до 27.04.2017. године, на име накнаде штете због неисплаћеног додатка на плату за време прековременог рада, исплати износ од 106.583,54 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе одређени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 992/21 од 17.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је накнада штете на име неисплаћеног додатка на плату за време прековременог рада. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену чланова 83. и 85. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“, бр. 116/2007... 10/15 и 88/15) и члана 15. Правилника о платама и другим новчаним примањима професионалних припадника Војске Србије („Службени војни лист“, број 28/2011), а које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у предметима у којима је одлучивано о тужбеним захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају и различито поступање суда у истој правној ствари. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 27.04.2017. године, а поднеском предатом на рочишту одржаном 01.03.2018. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 106.583,54 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић